

penseln

sakta gled hans tankar fram
som en övergiven båt i gryningen

genom den gyllengula vätskan

han såg sig själv i spegeln bakom disken
hade lossat på slipsen och kinderna var lite röda

håret var rufsigt

mannen satt ensam i baren
uppflugen som en vild kungsörn
på den skinnklädda barstolen

han höll ett glas i sin hand

inga segel fladdrade
ingen vind fläktade hans panna
ingen båt gungade under hans fötter

även om själva rummet faktiskt gjorde det

han tänkte på en pensel han fått av en död kollega
en pensel som bar på ett litet universum av torkad färg

han längtade efter att få hålla den i sin hand
och få den att åter spela upp sin symfoni
över taveldukens uppspända vita tyg

han svepte sitt glas
och blinkade till sig själv i spegeln
innan han med ett leende åter gav sig ut

i den svarta natten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hans w-art Westlund med Poeter.se id #497 innehar upphovsrätten